

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 235

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΔΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προκληρωτάς διά μέν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς εφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Αὐγούστου 1883.

Συνεπέα των ἐκτάκτων καὶ ραγδαίων βροχῶν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος συνεχίθη ὑπουργικὸν συμβούλιον τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀντιβασιλέως, ὅπως συσκεφθῆ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων κατ' ἐνδεχομένης τινὸς ἐπαναλήψεως τῶν βροχῶν. Τὸ ζήτημα διέφυγε μέχρι τοῦδε τὴν προσοχὴν τῶν ἀνακτοβουλιῶν καὶ τῶν κυβερνήσεων, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτο λόγος ἕως μὴ ἐπιληφθῆ αὐτοῦ ἢ πρωτοτυποτέρα ἐν τῷ κόσμῳ Κυβέρησις, ἢ Ἑλληνική. Ὁ πρωθυπουργὸς ἐσκέφθη — πρᾶγμα σπανίως συμβαῖνον αὐτῷ — ὅτι ἂν αἱ ἐκ τῆς σταφίδος εἰσπράξεις τοῦ δημοσίου καταστραφῶσιν ἢ ἐλαττωθῶσι, θὰ ἀναγκασθῆ νὰ διορίσῃ καὶ τὸν κ. Πετρέλαιον πρεσβευτὴν ἐν Ὀλλανδίᾳ πρὸς συνομολόγησιν νέου δανείου· καὶ ἤθελεν εὔρεθῆ εἰς δυσχερῆ θέσιν, διότι ὁ κύριος οὗτος ἐδήλωσεν ἀπὸ πολλοῦ ὅτι τὰ συμφέροντά του δὲν ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ δεχθῆ θέσιν πρεσβευτοῦ.

Σοβαρὸς καὶ ἀγέλαστος ὡς γλαυξ ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον ἀνέπτυξε μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτὸν βοῆς τὸ θέμα τῆς συνεδριάσεως. «Κύριοι, εἶπεν, ἡ σταφὶς ἐξ ἡμισείας ἀπόλωλεν, καὶ οὐκ ἔτι μόνον ἡ σταφὶς ἀλλὰ καὶ τὸ χρήμα τοῦ δημοσίου· πρέπει νὰ θεραπεύσωμεν τὸ κακόν. Καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ θεραπείας, δίδω τὸν λόγον εἰς τὸν ἐντιμὸν συνάδελφόν μας, ἐμοῦ δὲ ἐπιστήθιον φίλον καὶ ὑπουργόν τῶν ἐσωτερικῶν ἐξοχωτάτων ἱατρῶν κ. Δομάρδον».

Πάραυτα ἠκούσθη ὁ γλυκὺς κρότος ἀνοιχθείσης ταμπакέ-

ρας καὶ ἡ θωπεὶα δύο δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρὸς φερομένων ταχέως καὶ ἀλλεπαλλήλως ἐπὶ τῆς ταμπакέρας· ἔπειτα μακρὸς συριγμὸς δύο ῥωθῶνων, οἵτινες ἠδύναντο νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν παράστασιν τῆς Ἀΐδας κατὰ τὴν σκητὴν τοῦ θρησκίου, διέτράχε τὴν ἀτμοσφαῖραν τοῦ θαλάμου τῆς συνεδριάσεως καὶ εἶτα ἠκούσθη κρότος ὅμοιος πρὸς τὸν τοῦ ἐργαζομένου νερομύλου. Ἡ ἰδέα τοῦ κ. Δομάρδου ἦτο ὅτι αἱ βροχαὶ προέρχονται διότι συνέπεσεν ἐφέτος κατὰ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου τὸ τελευταῖον τέταρτον τῆς Σελήνης ἥτις ἔπαθεν ἕως ἐκ τούτου ἐκ πολυουρίας· πρέπει λοιπὸν νὰ ἀπασχοληθῆ ἀλλαχού ἢ προσοχῆ τῆς Σελήνης, καταρτιζομένου ἐπὶ τούτῳ θεῖσου Ζακυνθίων κανταδῶρων, οἵτινες θὰ τραγωδήσωσι καθ' ἑκάστην ἑσπέραν τὸ ἐξῆς ἄσμα:

Φεγγάρι μου τρελλὸ, λυπήσου
τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τὸ βρακί σου,
γιατὶ ἐμεῖς τρελλότεροί σου,
φορολογοῦμε τὴ βροχὴ σου.

Ἄλλ' ἡ ἰδέα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἦτο ἄλλη. Κατ' αὐτὸν τὸ ζήτημα δὲν ἀφεώρα μόνον τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἔδει νὰ ἀναχθῆ εἰς τὴν διεθνή ἀτμοσφαῖραν· ἐπρότεινε λοιπὸν νὰ συνταχθῆ διπλωματικὴ ἐγκύκλιος προκαλοῦσα τὴν προσοχὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων περὶ τῶν ληπτέων κατὰ τῶν βροχῶν μέτρων· ὡς ἄνθρωπος φοβούμενος πᾶσαν εὐθύνην διεκίρυξεν ὅτι προτιμότερον νὰ φανῆ ἢ Ἑλλάς καὶ ἐν τούτῳ ἀκολουθοῦσα τὴν γνώμην τῶν ἄλλων.

Ἄλλ' εἰς ταῦτα κατεξανέστη ὁ νεαρὸς ὑπουργὸς τῆς παιδείας: «Ἀντίκειται, εἶπεν, εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν ἡμῶν καὶ εἰς τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ ἡμετέρου προέδρου νὰ καταφύγωμεν εἰς τὰ φῶτα ἄλλων κυβερνήσεων ὅπως ἐμποδίσωμεν τὴν βροχὴν νὰ καταπέσῃ· προτείνω νὰ ἀφιερωθῶμεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀναμορφωτικὴν διάνοιαν τοῦ ἐξοχωτάτου κυρίου Τρικούπη (ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος κλίνει ἐπιδοκιμαστικῶς τὴν κεφαλὴν) καὶ νὰ

αναγνωρίσωμεν εκ προομιών ως ὀρθὰ καὶ ὡς τὰ μόνον τελεσθέντα ὅσα μέτρα ἐγκρίνει ὁ ἡμέτερος πρόεδρος.» Ἡ δὲ πρότασις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ δημοθυμαδόν.

Μετὰ τὴν ἐμβριθὴ ταύτην σύσκεψιν ὁ κ. Τρικούπης ἀπελθὼν οἴκαδε ἐκλείσθη εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὡς πράττει εἰς τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις· ἐπὶ πόσον καιρὸν διελογίσθη καὶ ἐφούσκεισεν ἀγνωστὰ· δυστυχῶς ἄλλ' ὅταν ἐξῆλθε παρετηρήθη εἰς τὸ πρόσωπόν του ἡ λάμψις τῆς ἐκκολαφείας μεγάλης ἰδέας· διηρθύθη κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ διέταξεν ἵνα πάντα τὰ τάγματα καὶ πάντες οἱ λόχοι τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ στρατοπεδεύσων ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῆς Πεντέλης, τοῦ Ἰμμητοῦ καὶ τοῦ Πάρνηθος καὶ ἀρχίσων ἐκαθεὶν ἐναφαίρα πυρὰ· τὸ πῦρ θὰ θερμάνῃ τὴν ἀτμοσφαιρὰν, ἡ θερμὴ ἀτμοσφαιρὰ θὰ διαλύσῃ τὰ νέφη, ἡ δὲ διάλυσις τῶν νεφῶν θὰ συνεπιφέρῃ τὴν παῦσιν τῆς βροχῆς.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Ἰποθέτομεν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ γέρον Ἰεχωβὰ ἤρχισε νὰ φοβῆται τὸν ὄλον ἐν ὑπεροπτικώτερον καθιστάμενον πρωθυπουργόν μας, πρὸς ὃν ἀναγκάζεται ἐκάστοτε νὰ δίδῃ σημεῖα τῆς ὑπάρξεώς του. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ἡ καταδρομὴ τῶν οἰκονομικῶν σχεδίων του διὰ τῶν τελευταίων βροχῶν.

***

Μαθαίνομεν ὅτι ὁ συνταγματάρχης Βουνὸν ἐπισπεύδει τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν λεόντων τοῦ ἀναχώρησιν. Διόλου παράξενον μετὰ τὴν γενομένην ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Δέγγλερη κλοπὴν νὰ διήλθε τοῦ νοῦ του ἡ ὑπόψια ὅτι παρ' ἡμῶν κινδυνεύει μίαν ἡμέραν οὐχὶ νὰ καταφάγηται ὑπὸ τῶν ἀγαπητῶν του λεόντων, ἀλλὰ νὰ χωρισθῇ αὐτῶν.

***

Περίεργος εἶνε ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὑπερτίμησις τῶν τεματιῶν καὶ τῶν ἄλλων λαχανικῶν ἐνταῦθα, ἐν Πάτραις καὶ ἀλλοῦ, ἀφοῦ οὔτε ὁ κ. Ροῦφος εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις, οὔτε ὁ κ. Τρικούπης σκοπεύει νὰ μεταβῇ εἰς Πάτρας.

***

Φαντάσθητε τί ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ ἐδῶ τὸ χρηματιστήριόν μας, ἀφοῦ κατάρθωσεν ἀπὸ τῆς Ἀθήνας νὰ δολοφονήσῃ τὸν ἐν δημοκρατικῇ μακαριότητι ἡσυχάζοντα ἐν Παρισίῳ πρόεδρον Γρεβύ.

***

Μεθ' ὅλα τὰ θεάτρα, ἵπποδρόμια, σιδηροδρόμους, ἵπποσιδη-

ροδρόμους καὶ πανηγύρεις δύνανται τις νὰ εἴπῃ διὰ τὰς Ἀθήνας ὅτι, ὡς ἔλεγεν ὁ Chamfort διὰ τοὺς Παρισίους· εἶνε πόλις τῶν διασκεδάσεων, ὅπου τὰ 4]5 τῶν κατοίκων ἀποθνήσκουσιν ἐκ πλῆξεως.

**

Μοναζικὸν ἀπάνθισμα ἐκ τῆς Ἰριδοῦ Βουκουρεστίου:

«Ὁ ἐν Ἀθήναις σύλλογος Παρνασσὸς συνέστησε μεταωρολογικὸν σταθμὸν εἰς Παρισίους, οὗ τὴν διεύθυνσιν ἀνέλαβεν ἡ ἑταιρία τῶν μαρμάρων τῆς Πάρου.»

Κατ' ἀναλογία δ' Ἑλληνικὸς διδασκαλικὸς σύλλογος πρέπει νὰ συστήσῃ ζωολογικὸν φροντιστήριον ἐν Βιέννῃ, οὗ τὴν διεύθυνσιν ν' ἀναλάβῃ ἡ Ἑλληνικὴ Ἀεροπλοῖα, καὶ ὁ Σωκράτης, φιλολογικὸν γραφεῖον ἐν Λονδίῳ, οὗ τὴν ἐπιμέλειαν ν' ἀναλάβῃ ἡ ἑταιρία τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Στυμφαλίας.

**

Εἶνε εὐχάριστον ὅτι ὁ κ. Κοσσονάκος ἀνέλαβεν ἐκ τῆς καταλοβούσης αὐτὸν πρὸ τινῶν ἡμερῶν κακοδιαθεσίας, διότι ἵππως χρειασθῆναι τὸ ἐσπέρας νὰ λάβῃ τὰ μέτρα του κατὰ τῶν ἐμφανισθησομένων ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀπόλλωνος Μηδενιστῶν.

**

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς Ὁρας ἐν Ἀθήναις εὑρίσκονται ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας στρατιωτῶν. Ἐν τούτοις ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιγροφουμένθα ἂν αἱ πέντε αὗται χιλιάδες πραγματικῶς ὑπάρχουσιν ἢ καὶ πάλιν περιέχονται εἰς τὰς καταστάσεις τῶν στρατιωτικῶν ἀρτοποιείων.

15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἐμπρὸς τῇ Μεγαλόχαρῃ, ποῦ θαύματα μᾶς κάνει,
ὡς πᾶμε μὲ κατάνυξι ἡμεῖς οἱ γνωστικοί,
κι' ὡς κάνουμε παράκλησι σ' αὐτὴν ἐγκαρδιακῇ,
ἀντὶ νὰ μᾶς χαρίσῃ νοῦ, νὰ μᾶς ἀποτρελλάνῃ.

ΣΟΡΡ.

LE GÉNÉRAL BOUN.

Θ Ε Α Τ Ρ Ι Κ Α

Ἡ βροχὴ τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἔφερε καὶ σάτια ἐξίσου εἰς τὴν σταφίδα καὶ τὰ θέατρα· τὰ ὅποια σχετίζονται μὲ ἐκείνην διότι κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν προσλαμβάνουν τὴν γεῦσιν παραξηραμένης σταφίδος, γλυκοχύμου ἀκόμη ἐνίοτε, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπομενούσης μόνον δέρμα καὶ σπόροι.

Ὁ οὐρανὸς ἐξίσου κατέτρεξε τὰ οικονομικὰ σχέδια τοῦ κ. Τρικούπη, τοῦ Τσόχα τῆς πολιτικῆς, καὶ τοῦ κ. Τσόχα, τοῦ Τρικούπη τῶν θεατρικῶν ἐπιχειρήσεων.

* *

ὑπὸ τὴν οικονομικὴν αὐτὴν κατάστασιν τῆς ἀτμοσφαιρας, καθ' ἣς ἐν τούτοις γενναίως ἠμύνη ὁ κ. Τσόχας, μάλιστα ἠλπίζετο νὰ θερμάνῃ τὰ θρανία ἢ καταβίβασιν τῆς τιμῆς τῆς εἰσόδου. Ἄλλ' ἐν τούτοις, καὶ δι' αὐτὸν ἴσως τὸν λόγον, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐνθαρρυνόμενον ἐκ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ θιασάρχου, ἀθρόον συνέρρευσε τὸ κοινὸν καὶ εἰς τὴν Ἀίνδα καὶ εἰς τὸν Χορόν.

Ἡ Ἀίνδα ἀποτελεῖται σχεδὸν μόνον ἀπὸ Δεζώρζιο· ἂν καὶ οἱ ἄλλοι δὲν ὑστέρησαν ἰδίᾳ δὲ ὁ συμπαθὴς νεογῆνος Ἑλλάς καὶ ἡ κ. Βοταρέλλη. Ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἐχέρτασεν ἰδίως Δεζώρζιον, καλλιτέχνην ἐν τῷ ἄσματι, δραματικώτατον ἐν τῇ ὑποκρίσει, ὑπέρτερον ἑαυτοῦ.

* *

Ἐν τῇ Ἀίνδα ἐξετιμῆθη καὶ ὁ κωμικὸς βαρύτονος κερκυραῖος κ. Λάνδης· παίζει μετὰ τέχνης καὶ λεπτότητος καὶ γνωρίζει νὰ δημιουργῇ θέσιν ἰδίαν δι' ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Πρέπει νὰ καταταχθῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὰς συγχρόνους δόξας τοῦ ἑλληνισμοῦ, μαζί μὲ τὸν κ. Ὄθωνα Ῥουσσόπουλον, τὸν ἀνακαλύψαντα ὅσα νέα σώματα τῆς φυσικῆς ἐν Βερολίῳ καὶ τὸν ἐν Τογκίνῳ πολεμοῦντα Καπετάν-Γιῶργη.

* *

Ὁ χορὸς τῶν μετημφιεσμένων ἦτο ἡ εὐεργετικὴ τοῦ Λαμπρούνα· ἀπεκαλύφθη δὲ κατ' αὐτὸν ἡ περίεργος χάρις, μεθ' ἣς τραγουδεῖ καὶ ὑποκρίνεται ἡ comprimaria κ. Μολινάρη. Ἐδημιούργησεν ἕνα ζωηρότατον καὶ χαριτωμένον Ὁσκάρ, μὲ τὴν ὀξείαν καὶ λεπτὴν φωνὴν τῆς καὶ τὰ ἰδιότροπα σκέρτσα τῆς· καὶ τὸ κοινὸν ἐκπληττόμενον τὴν ἐχειροκρότει, χαίρουσαν ἅμα καὶ ἀποροῦσαν καὶ αὐτὴν πῶς τοῦτο.

ΕΠΤΑ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ.

Βρυχῶνται ἤδη ἐκεῖ ἀπὸ δύο ἐβδομάδων. Καὶ τὸ Φάληρον, ἡ εἰρηκτικὴ παραλία, ἡ μεταξὺ συνοικισμοῦ καὶ ἐρημίας, ἡ μήτε ἐξοχὴ μήτε πόλις, τὸ Φάληρον μὲ τὴν φλύαρον θάλασσαν του καὶ τοὺς διαλείποντας πυρετούς του, τὸ γεννῶν στιγμῶν ἐρωτῖδια καὶ ὀχληρὰ κουνούπια, τὸ συνεντευκτῆριον τοῦ ἡμερωτέρου κόσμου τῶν Ἀθηνῶν, τὸ μὴ ἀκοῦσαν μέχρι τοῦδε ἄλλους βρυχιθμοὺς εἰμὴ τοὺς τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῶν βαρυτόνων τοῦ θεάτρου του, παράξενον δοκιμάζει αἰσθημα, ὅταν ἐξυπνώσῃ τὰς ἐκπληκτικούς ἡχοὺς του αἰ κραυγαὶ τῶν συντρό-

φων τοῦ συνταγματάρχου Μποῦν καὶ τῆς κυρίας Μίλλη Καρλόττας.

* *

Ὁραῖοι τύποι δαμαστών. Ἐκεῖνος ὕψηλός, εὐθυτενής, ἐπιβλητικὸς, ἐκφοβίζει τὰ ταλαίπωρα ζῶα, ὧν ἐφθασε νὰ πάρῃ τὸν ἀέρα, καὶ διὰ μόνης τῆς δυνάμεως τοῦ βλέμματός του καὶ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ παραστήματος.

Ἐκείνη πάλιν, ξανθὴ μῖς, ὀλη μῦς καὶ αἷμα, ἀνδρογυναικία, μετρίου ἀναστήματος, ἀλλ' εὐσταλής, σιταρᾶ, μὲ τοὺς μηρούς τῆς εὐτενεῖς ἀγωνιζομένους νὰ διαρρήξουν τὴν δεσμεύουσαν αὐτοὺς σαρκόχορον μάλιαν, μὲ μαγνητισμὸν εἰς τὸ βλέμμα ὑποτάσσοντα τοὺς λέοντας καὶ ἐξεγείροντα τὰς αἰσθήσεις, δυναμένη νὰ μεταδώσῃ νεῦρα, θερμὴν καὶ ῥύμην εἰς δέκα χλωρωτικῆς, ἀσθενικῆς, ἰσχνῆς ὡς ἀγίας συνχαραίου ἢ βέγκας τοῦ Εὐξείνου δεσποινίδας μας.

* *

Ἀλλὰ καὶ οἱ σύντροφοὶ τῶν ὄραϊο τύποι λέοντων· δηλαδὴ λεοντιδῶν διότι οἱ τρεῖς μικροὶ εἶνε σχεδὸν σκύμνοι. Ὁ λέων τώρα εἶνε ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡθῆς του· ἡ δὲ λέαινα καὶ αὐτὴ δὲν εἶνε προβεδνηκῆ. Λεόντειος λεβεντιά. Ἀλλὰ λεβεντιά ἀποσπασθεῖσα τῆς σκιερᾶς ἐρημίας καὶ τῆς ζωογόνου δροσιάς καὶ τῆς ἀγρίας ποιήσεως τῶν δρυμῶν, περικοπεῖσα ἕλα τὰ παλληκαρισία αὐτῆς ἐνστικτικα, ἀμαυρωθεῖσα τὴν συναίσθησιν τῆς δυνάμεώς τῆς καὶ τῆς εἰς τὴν δυνάμιν τῆς ἀρμοζούσης διαίτης καὶ περιχλωθεῖσα ἐντὸς τεσσάρων κίγκλιδων καὶ μιᾶς μάνδρας, ἕπως τέρπη τοὺς ἠλιθίως ἀνοικογόμενους ὀφθαλμοὺς τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας μας.

* *

Λυπεῖται κανεὶς σχεδὸν πλέον δι' αὐτοὺς, ὅταν τοὺς βλέπῃ σπαίροντας ὑπὸ τὴν μᾶστιγα τοῦ δαμαστοῦ, ὅστις μόνον συναίσθηματα τόλμης πρέπει νὰ διεγείρῃ συμμαζευομένους εἰς τὴν γωνίαν των, ἀποβλέποντας πρὸς αὐτὸν μετὰ φόβου, ὀρμῶντας ἀλλ' ἀναχατιζομένους καὶ βρυχωμένους βρυχηθῶν πόνου καὶ ὀργῆς, ἀγριότητος δειλιώσης, βρυχηθῶν ἐνέχοντα δάκρυα, τὸν βρυχηθῶν τῆς ἐν ἀδυναμίᾳ ἰσχύος· καὶ ἔπειτα ἐνθυμηθῆτε τὸν θριαμβευτικὸν ὀγκηθῶν τοῦ σοφοῦ Ριγκολῶ, ὅταν ἀκαταδάμαστος ῥίπτῃ ἀνὰ ἕνα ἀπὸ τῆς βράχειός του γαμαὶ τοὺς ἀναβάτας!

* *

Καὶ μετὰ τὴν φοβερὰν αὐτὴν μεγαλοπρέπειαν ὁ εἰρηκτικὸς Ἄριφ καὶ ὁ ἀθῶος Λεπλεπιτζῆς καὶ ἡ γλυκυτάτη θεά τῆς σεληνῆς σπειρούσης ἄργυρον εἰς τὰ φαληρικὰ κύματα, ἐλαφρῶς ἀροτριούμενα εἰς αὐλακὰς κυανοῦς ὑπὸ τοῦ μπᾶτη-

* *

Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι καὶ οἱ μὴ ἐνδιαφερόμενοι διόλου διὰ τὸ θέαμα, ὡς ἀνάξιον τῆς προσοχῆς. Ἐνα τοιοῦτον σύζυγον, ὑποστάντα τὴν ἰδίαν ἐσπέραν ἔλους τοὺς βρυχηθμοὺς οἰκογενειακῆς σκηνῆς, συλλαμβάνω μουμουρίζοντα πρὸς τὸν συνταγματάρχην:

— Βρὲ εἶσαι παλληκᾶρι, δὲ σοῦ λέω, μὰ ἄς εἶχες νὰ κάμῃς μὲ τὴ γυναϊκά μου!

ΤΡΙΚ—ΤΡΑΚ.